

[Alfred Jensen.]

til. Jeg forstaa ogsaa paa ærede Medlemmer, der har taget til Orde for en saadan Bestemmelse, at det egentlig var andre Ting, der spillede ind. Man taler om, at det var ubehageligt med en saadan Opposition her i Rigsdagen, den sinkede Arbejdsgangen. Man maa naturligvis erkende, at der er Forskel paa, om der ved et Lovforslags Behandling er 3 eller 4 Ordførere eller 7, men det kan ikke være det afgørende; hvis man skal tage Hensyn til Grundlovens Bestemmelse om, at Anskuelserne skal have en ligelig Repræsentation, maa man finde sig i den Udvikling. Men selv om man gennemfører dette, ser jeg ikke, at man undgaar en Opdeling i Partier i større Antal. Der er intet i Vejen for, at der kan opstaa baade 2 og 3 Partier af større Type end de smaa Partier, vi havde i 30erne, og at vi samtidig alligevel kan have den store Partimængde her i Rigsdagen. Dernæst ser jeg ikke rettere, end at der, i hvert Fald teoretisk, er Mulighed for, at enkelte Personer kan erobre en Kreds, komme ind i Folketinget og opnaa samme Taletid som et lille Parti. Man opnaar ikke det tilsigtede. Vi finder derfor disse Ændringer urimelige, vi finder det urimeligt at kræve et Antal paa 4 Rigsdagsmænd til at anmelde et nyt Parti. Vi finder det ogsaa urimeligt at forhøje Tallet 10 000 til 60 000; det er et Spørgsmaal, om man overhovedet skal have Underskrifter, personlig er jeg ikke Tilhænger deraf.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne knytte et Par Bemærkninger til Bestemmelsen i § 23, Stk. 2. Den er ganske vist ikke ny, den blev gennemført i 1939. Jeg tænker paa Bestemmelsen om, at de Vælgere, der vil begære et nyt Parti anmeldt, skal underskrive en Formular fra Indenrigsministeriet. Der skal ikke alene indhentes Underskrifter, men de paagældendes Valglistennummer skal paaføres, og det skal attesteres af Valgbestyrelsen i den Kreds, hvor de er paaført Valglisten, og dertil kommer yderligere, at ingen Vælger kan underskrive paa mere end een Begæring om Anmeldelse af et nyt Parti. Vi protesterede ikke dengang; vi gjorde det ikke, fordi vi egentlig havde nok at gøre, da vor Gruppe kun var paa 2 Mand, og vi gjorde det heller ikke, fordi der dengang ikke var den Frygt for at blive indrulleret i Kartoteker, som nu findes. Krigen og Besættelsen viste jo, hvor farligt det kan være at samle Navne sammen i Kartoteker. Jeg tror ikke, jeg behøver at komme ind paa, hvilken Rolle visse Kartoteker har spillet, men jeg tænker her paa, at adskillige Vælgere vilde betakke sig for at faa

deres Navne skrevet paa en saadan Liste, der jo vil blive opbevaret. Ingen har Garanti for, hvor den havner. Jeg er fuldstændig klar over, at for vort Parti betyder det ikke noget, men hvis man vil opretholde Muligheden for, at nye Partier skal kunne opstaa og udvikle sig, kan man ikke indføje en saadan Bestemmelse. Det, man gør her, er, saa vidt jeg kan se, reelt det, at man forbyder nye Partier at opstaa — det maa jeg lægge ind i det. Jeg er klar over, at der findes en teoretisk Mulighed for, at nye Partier kan opstaa, men der lægges saa mange Hindringer i Vejen, at det praktisk talt ikke lader sig gøre at oprette noget nyt Parti.

Ud fra disse Betragtninger siger det sig selv, at vi heller ikke kan godkende de Ændringer, der er i § 43. Vi finder den nuværende Bestemmelse om, at kun det Parti, der inden for et af de tre Områder har opnaaet et Stemmetal, der svarer til det i Gennemsnit afgivne for samtlige Kreds- og Tillægsmandater, faar Andel i Tillægsmandaterne, er rigelig streng og ikke bør skærpes. Jeg synes ogsaa, det sidste Valg, hvor 25 000 Vælgere ikke blev repræsenteret paa Grund af Valglovens Bestemmelse, viser, at den er tilstrækkelig streng. Jeg vil mene, at hvis man er utilfreds med visse Partier, hvis man mener, de er en Trusel for Demokrati- et, saa maa det være i Henhold til Grundlovens Bestemmelser, at disse Partier skal forhindres i at udøve deres Virksomhed. Saa fremt man godkender dem i Henhold til Grundlovens Bestemmelser, saa maa man ogsaa give dem Mulighed for at blive repræsenteret her paa Rigsdagen, hvis de samler det tilstrækkelige Antal Stemmer.

Ud over disse Bemærkninger om det, der i og for sig er Hovedpunkterne i Forslaget om Ændringer i Valgloven, ønsker jeg ogsaa at fremsætte nogle faa andre Bemærkninger i Tilslutning til, hvad jeg her har sagt.

Jeg finder det urimeligt, at man forlænger den Frist, der er for Anmeldelse af Kandidater, fra 7 til 10 Dage før Valget. Vi har Erfaringer her, hvor vanskeligt det er med den nuværende Frist fra Valgs Udskrivelse til Kandidatlistens Indlevering at faa det hele klaret. I mange Tilfælde har man de største Vanskeligheder med at faa selve Kandidatlisten fremskaffet. Jeg ved meget vel, at man vil sige, at den Slags tekniske Hindringer kan overvindes. Det er rigtigt, det kan de, men det viser sig Gang paa Gang, at de er til Stede, og har man Vanskeligheder hermed, saa betyder det, at den Tidsfrist, man har for at faa Kandidaterne